

Egressy Zoltán

KERENGŐ

Nincs itt a siker bombabiztos horoszkópja,
ez csak a langyos völgy, a túl kényelmes
semmi-tér, viszont ott a hatalmas szikla,
látod, fent a homályban, kapaszkodj, róla

komolyabban láthatsz rá a tájra; ha úgy
döntesz, hogy megkerülöd, mögötte sokat
ígérő, zárt területre léphetsz, ősi kerengő,
lesz-e félelmed, hogy nem jutsz ki belőle,

hogyne lenne; bent gondolj majd a kinti,
gomolygásban álló sziklára, és ha lehet,
gondolj a völgyre is, míg koncentrálsz a
siker ismeretlen horoszkópjára, persze

a kerengőt ki is hagyhatod, maradhatsz
a sziklán, vagy vissza is jöhetsz akár; ha
a horoszkópot mégse találnád, kívánom,
vigasztaljon meg hallhatatlan mondatom.

* * *

Ha felnézel, bolyongó felhőket látsz, szűk
fürtökben mozognak erre, arra, amarra,
többnyire nyugatról keletre, kapaszkodnak
egymásba, mint szőlők az ültetvényeken,

ám míg ámulod, azzá az emberré válhatsz,
aki elfelejt kérdezni, de egyben tájékozódni
is, vérbeli vendégélmény-tanácsadó leszel,
a kudarc biztos horoszkópjával rendelkező,

így hát válaszd inkább a különös kerengőt,
válaszd mégis az ismeretlen bezáródást,
hagyj el, válj le, lépj túl, én rossz modellt
nyújtok neked, többé nem magyarázkodom,

elárulnám, hogy nincs igazam, és hogy nem
is ismerem a teljes igazságot, könnyesboltot
emlegettem a minap, miközben öngyújtót
kerestem a zsememben – hibák hibáim hátán.

© Fortepan / Fortepan, 1940.